

Како сам постао ратни злочинац

Пише: Вацлав Дворжак
субота, 27 октобар 2012 13:55

Постати ратни злочинац је у данашњем свету релативно лако. Довољно је да вас тако означи америчка администрација и тај сте. Најближа станица Хаг са својим судовима. Описаћу вам укратко како сам се у тој ситуацији нашао ја.



Моје ратно злочинаштво је почело сасвим ненападно и невино. Чекао сам дуги ред са интересентима за потпис госпође Олбрајт. Аутограмијада се одржавала на првом спрату палате књига Неолуксор, а ја сам за бившу госпођу државну секретарку владе САД спремио поклон.

Документарни филм „Отето Косово“ са енглеским титлом, као и пар плаката. Обезбеђење ме је додуше упозорило да госпођа Олбрајт потписује само своју књигу а не неке плакате или фотографије, али са поклоном су ме пустили даље. Заједно са мном су били и моји пријатељи. Са њима сам се управо вратио са путовања по Косову, које је имало за циљ упознавање те српске покрајине.

„Госпођо Олбрајт, донео сам вам на поклон свој филм који сам снимиио на Косову.“ Испрва осмех бивше министарке спољних послова, почео је полако да се криви у тренутку када сам извадио плакате. На њима су се налазили само фотографски мотиви из последњих ратова на Балкану. Поред стола где су се књиге потписивале нисам био сам. Било нас је петоро а плаката такође пет. Замолио сам госпођу Олбрајт да нам уместо књига потпише остала своја дела којима се прославила на Балкану.



На првом плакату су били мотиви из рата у Босни. Подсетили су нас на то како је америчка администрација у Босну довела џихад, и са Ираном координирала наоружавање и снабдевање 4000 муџахедина, којима се у то време био управо завршио

Како сам постао ратни злочинац

Пише: Вацлав Дворжак
субота, 27 октобар 2012 13:55

„посао“ у Авганистану. Преко 98000 мртвих, мржња, као и етнички и верски очишћени простори средње Босне су коначан рачун овог рата. Следећи мотив су биле фотографије посечених српских глава, са којима су људи команданта Орића играли по Сребреници фудбал, пре него што је град од муслиманских злочинаца ослободила Војска Републике Српске. То што су САД тада стале на страну исламских фундаменталиста, дело је пре свега госпође Олбрајт, господина Клинтона и његове супруге. Тадашњи амерички амбасадор у Београду, на почетку босанског грађанског рата, вршио је притисак на вођу босанских муслимана Изетбеговића да откаже тек потписани Лисабонски споразум (Кутиљеров план), и тако упропасти мир у Босни на неколико дугих крвавих година. То је било дело тадашње америчке дипломатије.



На другом плакату је била приказана операција Олуја. Том приликом је из Хрватске, са својих вековних огњишта било протерано 220000 Срба. Етничко чишћење огромних размера. Њени организатори до данас нису кажњени, а Срби на своју имовину не могу да се врате. Госпођа Олбрајт је тада, на тлу Организације УН, одвраћала пажњу тврдњама о масовним убиствима у Сребреници, махала сателитским снимцима на којима су наводно забележене свеже масовне гробнице. Фотографије су до данас наводно тајне. Можда зато, да се госпођа Олбрајт не би додатно бламирала. На означеним местима наине никакве гробнице нису биле пронађене. Само је у ствари госпођи Олбрајт било потребно да на позорници ОУН, пред светом и америчким бирачима оправда припремано бомбардовање положаја војске босанских Срба, за које су босанске Потурице и међународни муслимански авантуристи били кратки. На заборавимо да је тада Осам бин Ладен био амерички савезник, и по свету путовао са пасошем муслиманске државе која се управо рађала у Босни и Херцеговини. Антисрпска пропаганда, измишљене масовне егзекуције цивила у Сребреници итд., требало је да одвуку пажњу од припреманог етничког чишћења у Хрватској односно Крајини и Славонији. Оно је почело месец дана након ослобађања Сребренице под називом Олуја. Операцију је тада стручно припремило и руководило неколико десетина америчких официра, који су од стране владе САД били привремено пензионисани како би могли да ступе у службу приватне ратне фирме. Испланирали су и са хрватском војском извршили геноцидни напад на хрватске Србе. По завршетку овог „џоба“, војска Сједињених држава их је опет примила назад на њихове раније функције, у исту платну категорију. На овај начин су режисери тог гнусног чина избегли непријатна питања новинара у Конгресу.

